

som helst andet Formaal for Øje end at prøve, om de anfægtede hans Kvalifikation til denne Stilling. Men denne Undersøgelse og den derpaa byggede Bedømmelse tilkommer efter Loven af 30. April 1909 og efter selve Sagens Natur alene Ministeriet under sædvanligt retligt og politisk Ansvar. For saa vidt Ministeriet i et givet Øjeblik skulde finde, at særlig lægekyndig Bistand var fornøden for at tilvejebringe eller bedømme Værdien af en eller anden Oplysning vedrørende den til Stillingen udsetes Forhold, maatte det staa ganske i dets egen Hand, hvor og hvorledes saadan Bistand rettest skulde søges. I denne Retning maatte da et ikke uvæsentligt Moment være Hensynet til den Grad af Uheldethed og Objektivitet, som man kunde være forvisset om at møde hos de Personer, til hvem Henvendelsen herom rettedes.

For saa vidt en enkelt Ytring i Sundhedsstyrelsens Skrivelse af 9. d. M. skulde være at forstaa saaledes, at i alt Fald nogle af Sundhedsstyrelsens nuværende Medlemmer maatte føle sig brøstholdne ved Samarbejde med den af Hans Majestæt Kongen, efter Justitsministeriets Indstilling udnævnte Formand for Sundhedsstyrelsen, skal jeg tilføje, at jeg er villig til, naar Begæring derom fremkommer til mig, at søge fritaget eller fritage disse Medlemmer for det dem overdragne Hverv. Ligesom jeg imidlertid vilde beklage overilede Skridt i saa Henseende, saaledes maa jeg af Hensyn til Kontinuiteten i Sundhedsstyrelsens Arbejde finde det særdeles ønskeligt, at saadan Tilbagetræden kun finder Sted med passende Mellemrum for de enkeltes Vedkommende.

Hvad endelig angaar de i Sundhedsstyrelsens Skrivelse henstillede Foranstaltninger vedrørende 3 Læger, forbeholder Ministeriet sig — medmindre nye væsentlige Oplysninger skulde fremkomme — sin Stilling i saa Henseende, indtil Forholdet er fuldstændig klarlagt gennem den stedfindende Undersøgelse vedrørende Fratagelse af disse Lægers jus practicandi.

Bülow.

V. Giese,
fg. Fm.

Til Sundhedsstyrelsen.

Bilag 11.

Karantænelægen.

København, den 3. Februar 1912.

Til Justitsministeriet.

Da det ærede Justitsministerium ved Skrivelse af 27. Januar 1912 (Brev Nr. A. 851, Journal Nr. 1911—7425) har forlangt Syar paa Sundhedsstyrelsens Skrivelse til mig af 29. December 1911, skal jeg herved først tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at den ærede Sundhedsstyrelses Spørgsmaal strække sig langt udover Tjenestoomraadet og strække sig ind i de paagældende Personers Privatlivsforhold, idet der forlanges Oplysninger om, hvad jeg „fra nogen Side“ — — „har hørt omtale“ — — i de ca. 25 Aar, jeg har kendt de Herrer Dr. B. og Dr. A., se f. Eks. Punkt Nr. 3, Nr. 6 og Nr. 7 i Sundhedsstyrelsens Skrivelse.

Dernæst maa det være mig tilladt at erindre om, at den ærede Sundhedsstyrelse i sine Spørgsmaal benytter sig af Udtryk, om hvis praktiske Betydning der i høj Grad hersker Uenighed blandt lærde saavel som blandt Lægfolk, saa at Misforstaaelser eller Mistydning let kan opstaa, som f. Eks. „har hans Person lejlighedsvis været præget af saadanne legemlige eller aandelige Svækkelsestilstande (?), som ledsage Misbrugen af Alkohol“ etc.

Jeg ser ikke rettere, end at det ikke er til Gavn for nogen — men til alvorlig Skade for mange og meget —, hvis der i denne Sag kolporteres løse Rygter, jeg skal derfor dels henholde mig til mine allerede afgivne Erklæringer